

En syg lille pige

Jeg var et skrøbeligt barn og var ofte syg. Mine forældre var bekymrede, og sygdommen fyldte meget i vores hverdag. Jeg husker følelsen af at være træt og svag, men også den omsorg, jeg blev mødt med.

Lægebesøgene var en fast del af mit liv i den periode. Venteværelser, hvide kitler og den særlige lugt af hospital står stadig klart i min erindring. Jeg forstod ikke altid, hvad der blev sagt, men jeg kunne mærke alvoren.

Min mor var altid tæt på. Hun sad ved min seng, holdt min hånd og talte roligt til mig. Hendes nærvær gav mig tryghed, selv når jeg var bange eller havde smerter. Jeg lærte tidligt, hvor meget kærlighed og omsorg betyder, når man har det svært.

Selvom det var en tung tid, tror jeg, at sygdommen gjorde mig mere følsom over for andre mennesker. Jeg lærte at lytte, at mærke stemninger og at sætte pris på de små øjeblikke, hvor man har det godt.

Det var ikke en let barndomserfaring, men den blev en del af den, jeg senere blev.